

sontrafikken, men ogsaa for Gods og Kreaturer, hvorimod det, naar det ikke faar Tilskuddet, maaske vil blive nødsaget til at sætte dem noget op, hvilket vil være ret ubehageligt for det rejsende Publikum dernede. Jeg vil derfor, som sagt, paa det varmeste anbefale denne lille Bevilling til Finansudvalgets og det høje Tings Velvillie, saa det kan komme frem som Forslag og blive vedtaget ved 3die Behandling. Naar dette sker, haaber jeg, at det fører med sig en daglig Postbefordring mere fra Ærøskøbing til Søby og omvendt og maaske en lille Forandring i Dampskibet Ærø's Fartplan. Dermed haaber jeg, at alle de paa Ærø, som se sundt paa disse Forhold, foreløbig ville være tilfredse.

Dernæst er der en anden Ting, som jeg ogsaa nødes til med nogle Ord at omtale. Vi staa jo nu lige i Begreb med at bevilge 15,000 Kr. til en Natskibsforbindelse mellem Svendborg og Rudkøbing. Det er ikke saa ganske lille et Beløb, disse 15,000 Kr., men efter de Oplysninger, der ere vedføjede Betænkningen om den Sag, skal jeg ikke sige andet, end at ogsaa dette er ret vel motiveret, og jeg skal derfor med Glæde stemme for denne Bevilling. Jeg vil imidlertid tilføje, at det kun er at gøre et halvt Skridt at føre Natskibet til Rudkøbing og lade det blive der. Endestation for disse Skibe er, som bekendt, Marstal, og naar Skibet gaar til Rudkøbing, er det meget rimeligt, at det fortsætter Turen, og med det samme gaar til Marstal, der jo er en By paa omtrent 4,000 Indbyggere. Akkurat samme Fordele, som Natskibet kan bringe Langeland og Rudkøbing, vil denne Forbindelse kunne bringe Marstal og det lille Opland, Handelspladsen har, idet de da ville faa deres Post i Hænde 3—3½ Time før, end de nu faa den, og med det første Postskib om Formiddagen faa de deres største og betydeligste Post. Det høje Ting saavel som alle andre i Landet vide, at Marstal er Domicil for en Handelsflaade paa 350 Sejl- og Dampskibe — altsaa en Handelsflaade, som er om ikke den største saa dog den næststørste her i Landet med en Tonnage af op imod 30,000 Tons, og naar det tages i Betragtning, at Byen saa godt som intet Opland har — kun 1 Sogn kan regnes som dens Opland — at de ingen Jernbaneforbindelser have, og at der ingen industrielle Virksomheder findes derovre, vil det ses, at de ikke have andet at leve af derovre end netop deres Handelsflaade. Da der inden for Søfarten lige saavel som inden for andre Næringsveje her i Landet er en ret betydelig Kon-

kurrence, er det ligefrem nødvendigt for Marstal at faa den samme hurtige Postforbindelse, som nu er bleven Svendborg, Thurø og Rudkøbing til Del. Ihvorvel der der endnu ikke er kommet noget Forslag frem angaaende denne Sag, ved jeg dog, at der har været en Deputation hos Finansudvalget, vistnok ogsaa hos Ministeren for offentlige Arbejder, for at paatale det uheldige i, at man ikke gør Skridtet fuldt ud og ogsaa fører Natskibet, som gaar til Rudkøbing, til Marstal. Jeg vil derfor meget henstille til den høje Minister og det ærede Finansudvalg, at de ogsaa tage denne Sag under Overvejelse mellem anden og tredie Behandling og, for saa vidt det er muligt, fremkomme med et Forslag om den Bevilling, som er nødvendig dertil. Man kan ikke slippe med at sige, at Farvandet ikke tillader det, thi fra 1ste Marts til 1ste November kan det godt lade sig gøre, naar Farvandet bliver ordentlig afmærket, hvilket for flere Maaneder siden burde være gjort, da de søfarende ellers ikke have nogen Gavn af, at vi i Fjor bevilgede en betydelig Sum til Uddybning af Sejlløbet mellem Rudkøbing og Marstal. Den Bevilling, der skal til, drejer sig ikke om ret mange Tusinde Kroner, og jeg ved, at det samme Selskab, som besørger Posten til Rudkøbing, er villigt til for en rimelig Betaling ogsaa at føre Posten til Marstal. Jeg tror at kunne sige, at ved en saadan hurtig Postforbindelse ville flere af de Værdier, som nu ofte gaa tabte for den driftige Sømandsbefolkning, der bor i Marstal, atter kunne genvindes, og derfor kan jeg ikke andet end paa det varmeste anbefale denne Sag til Ministerens, Tingets og det høje Finansudvalgs Velvillie.

Efter at have omtalt disse Par Ting, som særlig vedrøre den Kreds, jeg repræsenterer, er der en anden Sag, som jeg maaske maa have Lov til med et Par Ord lige at nævne. Jeg kan gerne sige, at jeg af Medlemmer her i Tinget er bleven ligefrem indtrængende opfordret til at nævne det nu samtidig med, at jeg alligevel havde Ordet. I Betænkningen under Nr. 81 er omtalt Bestyrerinden af den Telegrafstation, som ligger nærmest ved mit Hjem, Nysted. Det er en Frk. Vieth, og man vil af Betænkningen se, at hun har været ansat i Telegrafvæsenets Tjeneste i 30 Aar, har bestyret Pladsen som Telegrafistinde i Nysted i 25 Aar, og jeg kan sige, at hun har udført dette Arbejde paa en Maade, som har været tilfredsstillende for alle os, som have haft med hende at gøre. Jeg har ikke kendt andre til at besørge de